

EESTI

Üksiknumber 10 senti

SPORDILEHT

ilmub igal esmaspäeval

№ 43
13. aastakäik

Toimetus ja talitus: Tallinn, Müürivahe 16,33. Telefon 444-28. Postkast nr. 70.
Toimetuse kõnetunnid igal äripäeval kell 12-1.

Esmaspäeval,
15. VIII. 1932.

10. olümpiamängud lõppenud

Viimaseid tagajärgi ujumises.

Naiste 100 m. selili ujumises tuli olümpiavõitjaks Eleanor Holm, Ameerika — aeg 1.19,4; teine oli Mealing, Austraalia; kolmas Davies, Inglise; neljas Harding, Inglise; viies — McSheehy, Ameerika; kuues Cooper, Inglise.

Meeste 100 m. seliliujumise võitis Kiyokava, Jaapan, aeg 1.08,6. Teine Irie, Iiri; kolmas Kavatsu, Jaapan; neljas Zehr, Ameerika; viies Küppers, Saksa; kuues Kerber, Ameerika.

Naiste 400 m. vabalt ujumise võitis ameeriklanna Helen Madison ajaga 5.28,5 — uus maailma- ja olüm-

piarekord. Teine Knight, Ameerika; kolmas Maakal, Lõuna-Aafrika; neljas Cooper, Inglise; viies Godard, Prantsuse; kuues Forbes, Ameerika.

Meeste 200 m. rinnuliujumise võitis jaapanlane Tsuruta; teine Koike, Jaapan; kolmas Ildefonso, Filippiinid; neljas Sietas, Saksa.

Meeste 1500 m. ujumise võitis jaapanlane Kitamura ajaga 19.12,4 — uus olümpiarekord. Teine Makino, Jaapan; kolmas Christy, Ameerika; neljas Ryan, Austraalia; viies Crabbe, Ameerika; kuues Taris, Prantsuse.

Olümpia poksivõistlused.

Ainult üks kuldmedal Euroopale. Soome esimene olümpiavõit poksis. Üldvõitjaks tuli Ameerika.

Olümpia poksivõistlused oli viimaste päevade suurimaks huvikeskuseks ja neid jälgis mitmetuhandeline rahvahulk. Euroopal polnud siin palju kaasa rääkida, kuigi esjalgu näis, et ta mitu kuldmedalit omandab. Kuid siis hakkasid üksteise järele välja langema parimad lootused, kusjuures kõige üllatuslik oli soomlase Bärundi kaotus, keda enne võistlusi Ameerika treeningmatshide järele peeti kindlaks kuldmedali meheks. Ühe miinuse süsteemi juures ei tulnud ta aga peale kaotust argentiinlase Lowelile üldse kohale. Teine soomlane — Ahlberg oli korra ka õige lähedane kulla'e, kuid ta teenimatu kaotus Campele surus mehe kolmandaks. Ahlbergiga omandas Soome olümpiamängude ajaloos esimese medali poksis. Ka rootslastel ei vedanud, nende lootus Karlsson kaotas ootamatult ja langes samuti kolmandaks. Ainsa kuldmedali Euroopale tõi Ungari, kelle esindaja Enekes kärbeskaalu võitis. Teised kuldmedalid ja gunesid järgmiselt: Ameerika, Lõuna-Aafrika ja Argentiina kahega ja Kanada üks. Üldvõitjaks tuli Ameerika

rika 9 punktiga Argentiina 8 ees. Järgnesid: Lõuna-Aafrika 7, Saksa 6, Itaalia 4, Ungari, Kanada, Rootsi 3, Mehhiko 2 ja Soome, Taani ja Filippiinidega ühe punktiga. Individuaalselt tulid medalitele:

Kärbeskaal: 1. Enekes, Ungari. 2. Cabanes, Mehhiko. 3. Salica, Ameerika.

Kukekaal: 1. Gwynne, Kanada. 2. Zilarsky, Saksa. 3. Villaneuva, Filippiinid.

Sulgkaal: 1. Rodledo, Argentiina. 2. Schleinkoffer, Saksa. 3. Karlsson, Rootsi.

Kergekaal: 1. Stevens, Lõuna-Aafrika. 2. Ahlquist, Rootsi. 3. Bor, Ameerika.

Kerge-keskkaal: 1. Flynn, Ameerika. 2. Campe, Saksa. 3. Ahlberg, Soome.

Keskkaal: 1. Barth, Ameerika. 2. Azar, Argentiina. 3. Pierce, Lõuna-Aafrika.

Poolraskekaal: 1. Carstens, Lõuna-Aafrika. 2. Rossi, Itaalia. 3. Jørgensen, Taani.

Raskekaal: 1. Lowell, Argentiina. 2. Rovati, Itaalia. 3. Feary, Ameerika

Olümpiamängude pidulik lõpppäev.

Pärast kaks nädalat kestnud pinevaid võistlusi ja kümnete olümpiamängude maailmarekordide ületamisi peeti täna õhtupoolikul gigantisel olümpiastaadionil kümnendate olümpiamängude lõpptseremoonia.

Olümpiamänge jälgis kogu võistluste kestes üle 600.000 pealtvaataja. Üldissetulek oli ligikaudu 2 miljonit dollarit.

Kümnendate olümpiamängude lõppaktust ja auhindade väljajagamist oli ilmunud jälgima üle 100.000 inimese. Kaks nädalat olümpiatijl pärast hej-

dehnd rahvused sammusid tähestiku järjestuses Kreeka sportlastega eesotsas kireva inimmassina staadionile, kus rivistati kaares peatriibüüni ette.

Riikide lipukandjad asusid lähemale auhindade lauale ja moodustasid meeldiva, värvirikka vaatepildi.

Staadioni kohal kõrvetas kuumalt Kalifornia päike, ja õhus tiirlesid kümnend lennukid.

Auhinnad jagati välja Los Angelesi linnapea ja olümpiamängude ülemkohtuniku Ühendrikke abiiipre-

Väärtmetallasjade & märkide tehas.

ROMAN TAVAST

Valmistab eeskujulikus väljatöötamises:

Väärtmetallesemeid: auhindadeks, kingitusteks, kodu kaunistamiseks ja majapidamise otstarbeks.

Märke, medaleid, plankette ja metallkujusid.

Graveerimisi — igasuguseid — käsitsi ja masinal.

Emailsilt, nimelauda, numbreid ja reklaamplakaate.

Tallinn, Väike Roosikrantsi № 6.
Kõnetraat 452-79.

sidendi Curtise poolt. Veel kord tõusid võidumastidesse võitjate riikide lipud.

Lõpptseremoonial laulis 1000-liikmeline koor ja olümpiaorkester mängis hümn. Viie kahurpauguga lõpetati kümnendad olümpiamängud.

Fanfaaride marsi saatel lahkus staadionilt 2000 sportlast pikas rongikäigus oma lippude ja vimplite järele. Olümpialipp lasti alla ja anti hoiule Los Angelesi linnapea kätte kuni 1936. aastani, mil lipp antakse üle Berliini, kus peetakse järgmine olümpiaad, sealsele linnapeale.

Sportlased olid juba lahkunud vältajalt, kui kustutati staadioni tornis olümpiamängude avamispäeval süüdatud püha olümpiatüli.

Seilega kustus Los Angelesi olümpiaad ajalukku.

Ameerika võitis võimlemises.

Olümpia võimlemise meeskonna võistlustel tuli esimeseks Itaalia — 541,85 punktiga; teine Ameerika — 522,275 p.; kolmas Soome 509,775 p.; neljas Ungari 465,65 p.; viies Jaapan 402 punktiga.

Soome meeskonnast tuli individuaalvõistlusel Heikki Savolainen — 134,575 p. kolmandale kohale.

Hobusel võimlemises tuli esimeseks Gugliemetti, Itaalia 113 punktiga; teine Neyer, Ameerika 110,2 p.; kolmas Neru 110,1 p.; neljas Lertora, Itaalia 109 p.; viies Jochim, Ameerika 107,1 p.; kuues Cumiskey, Am. 106,1 p.

Rekit võimlemisel tulid soomlased Savolainen ja Teräsvirta teisele kohale (kummalgi 54,2 p.), saavutades hõbemedala. Soomlane Pakarinen jäi neljandaks.

Olümpiavõitja 400 m. tõketel Iiriaine Tisdall.

„EESTI SPORDILEHE“ esindaja **KAIUS**, Harjumaal on hr. **JOHANNES PAULS.**

Tema võtab vastu E. Spordilehe tellimisi ja müüb üksiknumbreid.

Sõidame Riiga!

Wäljasõit teostub Tallinnast 27. aug. kell 17.35 ja tagasi 31. aug. kell 8.20. Ojapõutumaks ekskurjioonist on kõige minimaalsemate kuludega seotud: ainult kr. 12.50, millesse kuulub loomulikult edasi-tagasi sõit, öökorter Riias peatumisel 3 päeva wagunis. Sõitjatel tuleb ainult kaasa võtta wõõrdipesu (tekk, padi, linad) ja loomulikult ka ijkutunnistus, mis pildiga warrustatud. Turniiri võistluste jälgimiseks võimaldab ekskurjiooni juhatus

50% hinnalaanduse kõigilt piletitelt. Ojapõõtjate registreerimine on alanud, ja see teostub Müürivahe tän. 16-33, sportbööroo ruumes, telef. 444-28. Registreerimist toimetab TSK liige A. A d o r f. Wastuwõtmise igal äripäeval kell 10—17, kusjuures ojapõõtjal ülesandmisel tuleb kohe tasuda vähemalt Kr. 2.50, kuna ülejäänud summa hiljemalt 25. aug. kell 12 tasumisele kuulub.

Staadionil — kesknäd.
17. aug. s. a.
kell 1/2 7 õhtul

Maavõistlus: Soome-Eesti

Afundustalust ja wärwipimedusest.

Hiljuti Postimees tõi oma weergudel kirjuti „Kas sportlastele autajaks afundustalu“. Selle kirjutuse tooni autor ise nimetab ketkerlikuks. On ilma afundustalude wäljajagamisetagi selge, et spordiliikumine on kujunemas oma-moodi kutseks, mis pealtwaatajat wähem kannustab sportliku teondamise järelaitemamisele kui närwiärrituste rõõmudele. Spordipoliitikaht räägitagu laste filmadega. Professionalism mis-fugusel kujul tahes ainult maskeerib spordi kõrgpunkti, tõelikult aga spordi mõte häwineb niipea, kui sport saab kutseks. Mida enam sportlaskond eraldudes rahwast, hakkab eriseisuseks kujunema mida enam spordiliikumine tagab teenistuslikke wäljawaateid, seda kindlamini kaotab sport oma kultuurse ja tahwakaswatama mõtte. Kui sport koondub kutseoskuse raamidesse, siis on selge, et rahwas jääb wäljaspoole raami ja spordi kui kultuurilise faktori mõju jookseb liwasse. Seespool seda raami aga sport saab kutsehuwiks neile osawõtjatele kes üliinimliku energiakooandamisega ühte punkti jõuawad üksikult spetsiaalalal töepoolset suurjaamutusteni. Aga arwate, et see õhuke kiht elukutselisi sportlasi, kes kuidagi ei erine köietantšijatest, mõõganeelajatest ja teistest tširkuse tegelastest, saawad andma tunnustuse rahwa kõrge-maht sportlikust tasemest? Lõri. Ka spordipoliitikal on omad piirid ja need piirid kirjutawad wankumata ette, et sporti ei tohi muuta elawa kultuuririkihit furnud seisuseks sellelääbi, et teada seada teenistuwõimaldawaks abinõuks.

Mis siis sellest paha? küsib mõni. Kui sport lahutatakse rahwast ja tehakse tširkusenumbriks, mida rahwas ainult waatamas käib, siis on kaotatud spordijuhitide pimeduse läbi tänapäewa mõjuwamaid kultuurilisi faktore ja rahwa eluterwe instinkt muudetud paljaks waatamisõbuks, mis nagu kinogi miljonites tumeda waistu eemale juhib waimlistest huwidest.

*

Rahwas elab aimdus, et spordis peitub elaw ja kaswataw jõud. Kahjuks see aimdus saab selge kuju waid nendel puhkudel kui sportlastele midagi on tarmis ette heita. On teada, et sport omab äärmiselt demokraatliku joone selles, et ta seob wabrikutöölisi ja töösturi, üliõpilast ja kingsepa õpipois-i. See on suur pere, mida sport on ühendanud. On loomulik, et seejuga koosjõu juures mõiwad efineda mustad juhused sama tõenäosusega, kui igal teisel alal. Peltzeris pektakse mõnel „guläänil“ tosin inimesi wigaseks, leht ei leia tarwiliku olewat seda laiemalt interpreteerida ning rahwale tundub see loomulikuna. Tuleb aga sportlaste hulgas ilmiks mõni kõrwatus, siis lewib see kulutulena ja seisab tähtsusetult riigikogu „tupitjategemise“ kõrwal. Eks see tõenda, et rahwas spordis aimab kõrgemat ja õilistawamat enesedistsipliini, mille mõjul spordiharrastajate suhtes ka üles seatakse kõrgemad kõlb-lised normid. Seda aimdust tuleks rahwas süwendada kindlaks weendeks siis oleks sellest kasu rahwale ja sportlaskonnale. Aga eestlase loomuses juba peitub wärwipimedus asjade ilusa külje suhtes ja film on harjunud kõikhalt hinnipiüdma ainult poriseid toone. Milleks näiteks terve Eesti teab Põhats-Kleini wahėjuhumiseft, aga Tartu sportlaskonnaski teada ei ole, et praegune parim 200 m. ja 400 m. jooksa S. Utt keskkooli kursuse kahe aastaga on läbi mõtnud ja et see piüid ja hool on mõtunud spordiwärgalt.

Mis selles saab?

Nurmiaad — karastav äikselöök professionalismist läbiimbunud paksus õhus.

Nagu räägib wiimane teade Los Angelesist, kus on praegu koos kogu maailma spordijuhid, on Nurmi küsimus ikkagi weel furnud punktil. Teatawasti enne olümpiamänge keelati Nurmil wõistlemine „kuni lõpliku otsuseni“. See lõpuotsus pidi saabuma pärast olümpiamänge. Alul paistis, et keeluga tahetakse ainult seda, et Nurmi Los Angelesis wõistelda ei saaks. Pärast suuri wõistlusi oleks soomlane jälle saanud wõistlusloa. Sellega arwestajid soomlased ja ka ameeriklased, peeti suuri plaane Nurmi — Sabala maratonidueli pidamiseks jne., kuid asjasaabunud wiimane teade tõmbas sellest kriipsu läbi. Küll ei ole Nurmi ka nüüd lõplikult tunnistatud profiks, kuid tegelikult tähendab otsus seda siiski. Nimele on öeldud, et Nurmi asi tuleb lõplikule arutusele 1934. aastal. Seni on ta „eeluurimise all“ ja loomulikult ei tohi wõistelda.

Paistab, et Nurmi suhtes on kergejõustiklilit talitanud äärmise diplomaatiaga, teostades soomlase diskwalifitseerimist mitte korruga, waid osakaupa, et takistada seega tekkimast suuremal opositsioonil. On ju kindel, et kui enne olümpiaadi Nurmi kohta oleks pandud maksma päewapealt lõplik diskwalifikatsioon, oleks see tekitanud sellist pahameeletormi, millist pole nähtud warem. Poleks olnud wõimatu ka soomlasta lahkimine Los Angelesist, mis oleks olnud olümpiaadile suureks hooiks. Ameeriklased ise olid need, kes sõdisid ihust-hingest Nurmi diskwalifitseerimise wastu, kartes ärritada liiaks awalikku arwamist. Nii jäetigi soomlastele lootus, et Nurmi wõistluskeeld on ainult ajutine ja soomlased leppisid sellega, kuigi nurises. Pärast olümpiaadi ei diskwalifitseeritud Nurmit ka, waid jääd „ootama“. Sellega tahetakse wiita aega, kuni publik ja sportlased weidi harjuwad Nurmi ajutise wõistluskeeluga, et siis kunagi hiljem astuda jälle sammuke edasi. Edström, Ekelund ja teised on teadlikud, et soomlastel on spordimaailmas suur mõju, nad ei riski neid liiaks ärritada, waid toimivad peenelt ja läbimõeldult — diskwalifitseeriwad Nurmi jupp-haawal. Soomlased läkisid sellele liimile ja peawad seisma nüüd kurwa tõstasja ees, et waewalt Nurmi weel wõistelda saab. Mees on juba küllalt wana, ta elu hilgeajad on möödas ja kuigi 1934. aastal tuleb otsus, mis soomlast jälle joosta lubab, ei ole sellest wiist ei Nurmile ega Soomele enam miskit kasu.

Mispärast on eriti rootslased waeulikud Nurmile?

Kogu loo algpõhjus peitub tegelikult weidi kaugemal Nurmist endast. Asi sai alguse siis, kui diskwalifitseeriti prantslane Ladoumegue. See suurjooksja oli töepoolset käsitatud amatörismi põhimõtteid weidi teistiti, kui seda lubab määrustik ja prantsuse, kui ideelisema spordirahwa enda algatusel teostati diskwalifikatsioon. Rahwaswaheline spordiurimise büroo Lausanne hakkas mõni aasta tagasi tegema innukat propagandat professionalismi wastu. See propaganda leidis eriti suurt wastukaja Prantsusmaal ja Ladoumegue diskwalifitseerimise oli ta loomulik jatk. Siitpeale hakati waatama ka teistele spordisportlastele näpudele. Järjekorras oli dr. Peltzer, Nurmi j. t. Peltzer diskwalifitseeriti isegi juba kord, kuid tema sai oma õigused siiski tagasi — tänu rootslaste heatahtlikkusele. Rahwaswahelise kirj-

liidu esimees Edström ja eriti juhatusliige Ekelund, kes soomlastele ammu juba hammalt ihusid, asusid nüüd Nurmil kallale, teades, et prantslastele on Nurmi diskwalifikatsioon wastuwõetaw juba teatawa kompensatsioonina Ladoumegue eest, Inglased oma „splendid isolationist“ wõrasteft asjadest huwitatud ei ole ja et sakslased oma Peltzeri eest kas wõi paawiti enda ketseriks tunnistawad. Nii loodi blokk ühest aktiivseft ja kahest passiivseft üksuseft ja tehti diskwalifitseerimisega algust. Propleemiks oli ainult Ameerika. Ameeriklased on ärirahwas, ka on seal professionalismi ja amatörismit wahekorrad segamini enam, kui kuskil

Olümpiavõitja Kusocinsky,
keda Nurmi saatust ähwardab.

mujal maailmas. Oli karta ameeriklaste wastuseisu, kuna Nurmi ärajäämine oleks tunduvalt wõinud mõjuda olümpiaadi kasjale. Kuid järkjärgult jaadi üle neile lubati, wõi anti mõista, et kui olümpiaad on läbi, küll siis Nurmi jälle Ameerikas wõistleb ja raha kokku toob. Ameeriklased jäidki rahule sellega.

Sakslaste oja kogu loos on aga kõige narrim. Rootslaste huwides oli, et asi enne olümpiaadi suureks ei läheks. Soomele tuli jätta lootus, et Nurmit ei diskwalifitseerita. Wõibolla poleks soomlased siis üldse minema hakanudki Ameerika poole. Sakslased olid siis need, kes soomlaste lootusi kinnitasid, lubades kaljukindlalt Nurmit toetada. Nii meelitati soomlased siiski olümpiaadile ja seal näitajid sakslased juba teist nagu — olid Nurmi wastu süüdistusmaterjalide ettetoomisel weel energilised kui rootslased ise. See kahe külgne mäng on tekitanud halbu wahekorrad Soome ja Saksa wahel ja millega asi lõpeb, on weel teadmata. Olümpiaadipalawikus sai Nurmi asi weidi mahiti iganeada, kuid nüüd hakkab ta uuesti esile. On enam kui kindel, et soomlased, nüüd, mil enam pole lootust Nurmi tagajäsaamiseks, omalt poolt kõik teewad, et saada remanssi. Arwestades soomlaste suurt mõju spordiilmas, on kindel et warsti järgneb suurem diskwalifitseerimiste laine. „Kui juba, siis juba“. Kui pole Nurmit, siis kadugu ka kõik teised, kes wähegi kahtlased. Kuuldawasti alustawad soomlased rünnakut esmajoonel Ekelundi wastu, kes kohtunikuna lubanud endale hiiglasuuri päewarahasid. Kui paljusid spordisportlasi siitpeale

ähwardab elukutseliseks tunnistamise tont, on raske öelda. Kui aktsioon lii-kuma hakkab, siis kõigepealt wiist küll Peltzer peab oma naha turule tooma. Ja kes teab — wõib-olla teeb Nurmi weel oma loojakul suure teene amatöörspordile sellega, et temast sai liikuma mõte, mis puhastab spordi tunduvalt kahtlastest amatööridest. Et see liikumine kõigepealt walustasti puudustab Ameerikat, tohiks olla selge igale.

Asja waadeldes tõsise amatörismi seisukohast, tuleb Nurmiaadi ja sellele järgnewat loodetawat suurpuhastust kõigiti terwitada. See on äikeks, mis puhastab läpastanud õhku. Oli ju tegelikult olukord kujunenud selliseks, et iga parem mees lihtsalt sunniti muutama elukutseliseks, kui mitte ta isiklikkude huwide, siis wähemalt seltsi poolt. Parematel sportlastel on wõistluste jaoks oma kindlad takisid, millest alla ta kuskile wõistleva ei lähe. On awalik saladus, et Nurmi sai iga oma wõistluse eest wähemalt 10000 Soome marka. Rootsi maadleja Wejtergren sai igal wõistlusel 4000 Soome marka. Meie Palmagi, kui ta käis Soomes poksimas, sai 3000 marka. Spordiliikumine on wiidud juba selleni, et wäikejed seltsid enam üldse suuriwõistlusi pidada ei saanud. Publik on hellitatud, ta ei lähe neid „wäikeste wendajid“, kes tulewad wõistleva wähe-ma taju eest, enam waatamagi. Suurseltsil on raha, temal on reklaam ja muud wõimalused, et masjigid kokku ajada. Ja raha tehti spordisportlastega rängasti. Maksti Nurmile wõi kellelegi teisele ülemla 10 000 marka, kasja oli aga 40.000.

Sellega tuli kaaja ka weel teine pahe — meeste toomine ühest seltsist teise. Kes oli wähegi parem sportlane, selle hankis mõni suurselts otsekohe omale, makstes jageli kõrget taju. Kui gi Nurmiaad on algatatud enam-wähem isiklikel põhjustel, on siiski terwitataw, et asjale ometi kord tahetepanu hakatakse pöörama. Senine olukord oleks wiinud wäikestel paraamatult wastu likwideerimisele ja annud spordiwõistluste monopoli rikastele suurseltsidele. Mingi lõpp peab asjale tulema ja praegu on kõwa ten-dents sinnapoole, et see lõpp kas wõi osalise lahenduse toob tekinud ummik.

Koos üksiksportlaste diskwalifitseerimisega hakkab praewakorraale ka weel teine küsimus: spordiseltide diskwalifitseerimine. Kui käsitada asju walju amatöörpõhimõttega, siis tuleb selts kui wahetallitaja lugeda lihtsalt mana-geriks, kui ta lubab ja maksab sportlasele taju, teades, et see on amatörismi põhimõtte wastu. Millise wahijere-likkuseni asi wõis minna, sellest annab tunnustust kas wõi seegi, et needjamad härrad liitude juhatuses, kes asja mõne wälismaa spordikuuksuse kalli taju eest wõistleva töid oma seltsi kasuks, samal ajal wäga agarad olid diskwalifitseerima mõnd wähe-ma wenda, kes oma auhinna ajutises rahahädas sõb-rale pantis wõi wõistlemise eest paari naelkingi sai.

Lahendus on tulemas. Nurmi oli walgujahwatuseks, mis ähwardab päästa walla äike. Kahju küll, et just Nurmi pidi olema see peksumoiss, kellele langesid esimesed hoobid, kuid parata pole midagi. Wäikeste wendi on küllalt kimbutatud, nüüd tuleb alata suurtest. Diskwalifitseerimiste laine meid, Eesti puudutab wähem, kuna meil ei ole kallitmaksimaid üksiksporlasi, kuid seltsidele tuleks hakata kindlasti enam waatama sõrmedele. Ka meie seltsid on teinud nii mõnegi „niiti“, mille eest neile poleks liig Nurmi saatust.

Jalgratastel läbi abielu.

Abielupaar Zelõkovskyd Eesti parimad jalgratturid.

Tallinna velodroomi asutamise ja Eesti jalgrattasport suuri edusamme teinud ja seda just peamiselt selle sõitjate kaadri arvel, kes Tallinnas elutseb ja lakkamatult maanteid ja velodroomi sõtkub. Võistlustest võistlusele on purustatud rekordeid ja ikka lähemale kerkib maailmarekordide horisont. On arvata, et me peatselt sellele õige lähedale jõuame, millega tõendatud oleks meie rahvusvaheline tase.

Kes jälginud viimaseid jalgrattavõistlusi, see on kahtlemata tähele pannud rattasõitjate abielupaari Zelõkovskyd. Igal võistlusel on nad kohal ja noppinud suurema osa auhindadest. Mõlemad on velodroomi publikule hästi tuntud, kuid Eesti Spordileht tahab neid veel lähedamalt tutvustada.

Kõige pealt on Alfred Zelõkovski peale tegevspordilase veel „tegelinski“ viimase termini parimas mõttes. Ta on hingeline jalgrattur ja võtnud oma kanda ka puht organisatoriliku külje. Ühel sarnasel momendil kui A. Zelõkovski tuli jälle sportbüroosse uusi võistlusi registreerima, püüdis „E. Spordileht“ toimetustõega mehikese kinni, et vestelda paar sõna jalgrattasportist üldse ja ka intervjuuerida kangema poole kaudu abielupaari suhtumist sellesse spordisse. Alfred Zelõkovski on esmalt väga sümpaatlik sportlane. Meeleldi puhub ta juttu oma lemmikala üle, selle sündmustest, lähemast tegutsemisest ja väljavaadetest tulevikku.

„See oli 1929 a., kui ma esmakordselt jalgratta selga istusin, et sellel võistelda. Ennem olin ka küll sõitnud, kuid võistlusspordina oli ta mulle alles tundmatu. Olin muud sporti teinud, kus mind eriti huvitasid jooksud. Olin jooksnud 1500 m. ajaga 4.29,5 ja 100 m. sealjuures katnud 12 sekundi ümber, kuid kui juba rattale kargasin, siis pidin tahes või tahtmata muu spordi kõrvale jätma. See on kõigile tuntud tõsiasi, et jalgrattasportiga teisi spordialasid hästi sõjuda ei saa. Ja kuna jalgratas mulle rohkem meeldis, siis olen sellel ka tänapäevani võistelnud ja lootan veel kaua võistelda.“

Need olnud diviisi võistlused, kus Alfred esmakordselt rattal võistelnud ja kohe krooninud teda suursaavutis esimese koha näol rakmetes sõidus 25 km. Kaitseväge teenistusest vabanedes hakanud startima Vitjase nimel, kust hiljem Sporti siirdunud. Ja Spordi liikmena on ta kõik parimad saavutised püstitanud. Esimene suurim võistlus väljaspool kaitseväge teinud kaasa 1930, kus Tallinna lähedastel maanteedel peetud 140 km. sõidus eneselegi ootamatult esimesele kohale tulnud ajaga, mis praeguseni kellelki veel kordamist pole leidnud. Ajaks märgiti tookord 5 tundi 16 min. ja 12 sek., kuna järgmine mees Kangro temast 24 min. ümber maha jäänud. Sellel sõidul juhtunud ka õnnetus, kus tal rattal kumm tühjaks jooksis ja sellega vastastest 6 km. maha jäänud. Parandades vea hakanud aga järele pressima ja saa-

nudki kätte teised ja lõsaks võitnudki. Selle äpardusega ja tagantjärele heakstegemisega saanud ta aga esmakordselt aru, et tal küllajäseid võimeid on jalgratturiks. Hakanud siis hoolsalt treenima, kuid kõige selle treeningu tagajärjed on alles käesoleval aastal kõige silmapajstvamalt esile kerkinud.

tänavu õnnestus ettevõtte. Mees ise oli aga niivõrd seotud velodroomi ehitamisestõdega, et olj sunnitud vahepeal koguni treeningu lõdvendama. „Ja kui lõpuks velodroom valmis ja sellel esimesed võistlused peeti, kaotas ta täielikult. Mulle õeldi: Säh sulle n'üüd velodroom, ehitasid ta teistele, aga ise ei saa üldse enam

telda, kuid nüüd lootan hästi mine-distantisil tekkinud õnnestusest võis-sel ei saanud ma nendega esimesel vat.“

Nii arvab meie praeguse momendi parim rattasõitja. Ta usub veel rohkem: 20 km. Eesti rekordi allavii-mine 31 minutile ja 25 km. oma 39 minutile ei peaks võimatu olema. Hin-dab suuresti oma kaasvõistlejaid A klassis, nagu Petersoni, Tautsi, Trei-manni ja teisi, kuid noorematest on tal paremad lootused Köblerile, kel-lest tõusuga A klassi tekkinud talle võistlusteks hea kaaslane. Rattasõit on muule lisaks ka suur taktikasõit nii üksinda kui ka kahe peale. „Köb-leriga saan kõige paremini taktikat arendada“. Väga palju loodab Zelõ-kovskil ka Palmbergil, kes viimas-tel võistlustel esmakordselt B klas-sis startis ja siin suure vahemaaga võitis. Palmbergi aladeks näivad roh-kem olevat lühikesed maad, kui Keer-dist areneb pikemate maade sõitja. Köbler, Palmberg ja Keerd on meie tulevikumehed!

Lõpuks küsisin, milles arvab Zelõ-kovskit peituvat oma sõjdu edu. „Kindlasti heas vastupidavuses ja korralikus treeningus. Loomulik, et see kõik oleks aga asjatu, kui igapäevastes elukommetes ei osata kül-laldaselt tagasihoidlik ja kajne olla!“ Nii elab jalgrattasportile Alfred Ze-lõkovski, kuid suurt tuge oma spor-dis leiab ta ka abikaasalt, kes muu-tumas samasuguseks kirglikeks sõit-jaks. Nii elavad nad ja loodavad terve abielu jalgratastel võidukalt läbi sõita. Rahulik kodune elu, vaba aeg treeninguks, kusjuures Alfredi treeningpartneriks on ta seltsi kaaslane Köbler ja Jadvigal meeste B ja C klassi sõitjad.

Alfred Zelõkovski on sündinud Nõmmel, kuid vahepeal elanud pal-ju aega ka Lätis ja Poolas. Eestla-sele võõrapärase nime Zelõkovski juures on süüdi ta poolakast isa. Nagu ülal tähendasin, on Alfred praegu 24 aastane, kuna abikaasa alles 20 aastane.

5 rekordit Valgjärves.

Valgjärves peeti kohaliku AEMi osakonna korraldusel kergejõustiku võistlused, mis aga viimase ilma ja vähehe osavõtu tõttu üldiselt väga ei õnnestunud. Sellele vaatamata purus-tati viis Võrumaa rekordeid. Parema-dest tulemustest toome:

100 m. Sutt 12,2 (rekordi kordamine), 1500 m. Pruul 4.30,0 (uus rek.), 3000 m. Pruul 9.35,0 (uus rek.), kõrgus Sutt 1.38, kaugus Sutt 5.78, kerge kuul Sutt 13.00, ketas Tuul 28.33, kolmik Hinduala 11.24, 4×100 m. 48,5 (uus rek.). Naistele: kõrgus Anton 1.10, kaugus Anton 4.08 (uus rek.) ja kuul Anton 8.00 (uus rek.). Peale kergejõustiku korraldati veel ujumine 400 m., milles võitjaks tuli Karl Int.

Vahepeal tutvunud ta ka oma tulevase abikaasaga ja kuna abielu lakkamatu ühistöö peab valitsema, oli loomulik, et ka abikaasa Jadviga jalgrattasportist huvitus ja pikapeale sõitjaks arenes. Sõna „pikapeale“ ei pea aga hästi paika, kui mõelda sellele, et esimesed katsed võistlus-sõidus tegi proua Jadviga möödunud aastal ja tänavusel on ta juba meie jalgratturite naispere esirinnas. „Oma abikaasast pole hea rääkida, kuid ise usun siiski, et ta praegu lihe-mates maades on võimeline võitma Erna Seppa. Uskusin seda nägevat viimastel võistlustel, kuid siis ei ilmunud Erna Sepp kohale ja üldse jäi naiste sõit kavast välja. Jadviga võiks rohkemgi saavutada, kui ta ainult viitsiks küllajäse hoolsusega trennida!“

Härra Zelõkovski peab väga suureks saavutiseks Tallinna velodroomi ehitamist. „See mõte liikus juba pikemat aega ja ka mina püüdsin sellele suuremat hoogu anda, kuid alles

kohale tulla.“ Võtsin nüüd treeningu intensiivselt käsile. Tegin pikemaid retkeid Rakverre, Tapale, Paidesse ja mujale, võtsin ette korraliku velodroomil treeningu spurtidega ja pühendasin kogu jõu hea vormi saavutamiseks. Ja võistlustest võistlusele muutusin kindlamaks. Mitme distantsi rekordid purustasin mitmekordselt ja nüüd tunnen, et olen saavutanud oma tavalise vormi. Usun aga, et võin veel kaugemale jõuda. Olen alles 24 aastane ja jalgratturi „hoo-aeg“ kestab vähemalt 32 aastani. Kulminatsioonipunkti usun aga jõudvat umbes 27 aasta vanusel. Olen olnud seni tipp-topp sportlane ka selles mõttes, et ei joo ega suitseta, millele vastupidine voo-rus nü mõnegi teise kaasvõistleja võimed pidurdanud. Praegu ihkan kõige rohkem tulle minna soomlastega. Ma otse põlen ootamisest, et maavõist-lusel soomlastega tasa teha kaotus, mis Petersonil pikemas maas oli. Al-hose esmakordsel Tallinnas viibimi-

Olümpiamängude peahuvipunkti möödudes jätkab

„Eesti Spordileht“ ilmumist tänasest numbrist üks kord nädalas,

mida austatud lugejaid ja komisjonäre tähele panna palume.

„Eesti Spordileht“ ilmub igal esmaspäeval, olles samal päeval müügil TALLINNAS kell 4 p. l. ja kõigis raudteeraamatukappides. Teistes linnades ja müügikohtades leht saadaval teisipäeva varahommikul.

„Eesti Spordilehe“ üksiknumbri hind endiselt 10 senti.

Tellimise hind: 6 kuud . . . Kr. 2.25
3 " . . . " 1.20
1 " . . . " —.40

Tellimisi vahendavad kõik postkontorid ja meie esindajad üle maa.

TOIMETUS JA TALITUS.

L Ü M P I A K I L D E

Itaallane BECCALI võidab 1500 m.

Pacôme, kes omandas Käpa kaalus kuldmedali, ei ole sugugi tundmatu suurus ja seepärast ei või meie öelda, et Käpp kaotas juhustlikult. Pacôme oli juba Amsterdamis Käpale rivaaliks ja oleks siis juba äärepealt viinud, ja olümpiavõitjaks loeti teda moraalselt tänaseni. Pacôme on üks intelligentsimatest maadlejatest, kes töötab ja harjutab teadlikult. Ta võit oli täitsa teenitud. Sest aasta aega harjutas ta end ette olümpiamängudele. Olles alles 25 aastane, on ta jõuliselt kõige paremas eas. Tema sportlik karjäär algas juba 1921. a.

Mida ütleb Pacôme isa?

Tal on meeles Amsterdam, ja ta lausub: „Minu poisilt varastati Amsterdamis olümpiatiitel, mille omandas eestl. Käpp; ja nüüd oli ka Käpp esimene, kes temale oli esimeseks vastaseks. Vale ei seisa kotis. 4 aasta pärast tuli Los Angelesis ikkagi välja õige võitja.“

*

Kui O'Callaghan jõudis olümpia-külasse, nägi ta jaapanlasi kõvasti harjutamas. Ta peatus ja vaatas neid, järsku ilmus tema juurde Jaapani esitaja ja sõnas: „Vaadake meie kaasmaalasi, nad heidavad rohkem kui 180 jalga!“

„Oo!“ ütles O'Callaghan, siis vaiks ja mõttes iseendas: „Ma löön neid kõiki rjietes.“

Tema pidas sõna, ta ei löönud üksi neid, vaid ta püstitas isegi uue olümpiarekordi.

*

Preili Dirdrikson, kes üllatas odas, ei oma rohkem kui 19 aastat Pärit Dallasist (Texas). Tema kohta öeldakse „One woman olympic team“.

*

Kronomeetri ülesleidja doktor Laurence E. Dood, Kalifornia ülikoolist ütles, et kronomeetrit on võimalus eksida 0,12—0,4 sekundini.

*

Keeleline sõda on jõudnud üle Atlandi: kas „Olümpiamängud“ või „Olümpiaad“.

Üks olümpiaad on üks periood — 4 aastat. Seda sõna ei võiks mitte tarvitada olümpiamängude kohta ja seepärast on ekslik öelda Los Angelesi olümpiaad. Ameerika keelepetsid on aga otsustanud teisiti, nemad tarvitavad etiketina „Olümpiaad“. Prantslased pooldavad „Olümpiamängud“. Tuleb ära oodata, mida ütlevad Cambridge ja Oxfordi filoloogid.

*

Kõige nooblim võistleja on inglise lord Burahley, kes põlvneb aadli perekonnast ja kelte isa on parameendi liige.

Olgu teada, et olümpiamängude külas olid kõiksugused klasifikatsioonid. Nii loeti Ingeborg Sjöqvisti kõige ilusamaks võistlejaks, ja Yvonne Godarti (prantslanna) kõige charmantlusemaks ja ühtlasi elegantsemaks oma riietusega Meksiklanna Eugenie Escurada aga omas kõige rohkem nii öelda „sex appeali“.

William Carr, suurvõitjat 400 m., ei ole ijalgi võidetud sel distantsil, küll kordi aga 440 yardil.

Maratoni võitja argentiinlane Zabala oli küll favoriit, kuid ainult üheks favoriitidest, kuna väga palju arvestati ka ameerika sakslase De Bruyniga. Ka jaapanlased olid võitjana arvestatud, kuid eestikätt kõigest aga Nurmi „ersats“ Virtanen. Kuid kellelgi teisel peale Zabala, ei õnnestunud kuldmedalile tulla. Zabala jooksis muuseas heas stiilis ja saabus finiši parajas värskuses, mis ajnult tõendab ta suurjooksja võimeid. Üllatavalt platseerusid ka inglased hästi, kellest Ferris teiseks ja Wright neljandaks tuli, Ferris pidi küll viimase pingutuse mängu panema ja poo imelemärkusega läbistas ta lõppjoone, kuid see ei vähendanud võidu suurust. Kuid mitu head kilomeetrit

enne lõppu oli veel võitja küsimus lahine, kuna Ferris atakeeris Zabala positsiooni pidevalt ja mitmelgi tekkis arvamine, et ta ka võidab. Eriti ootasid seda inglased, kes kõige suuremas ärevuses jooksult edasiantud teateid neelasid ja juba valmistusid kaasmaalase kui võitja vastuvõtuks. Zabala aga üllatas lõpuga, näidates, et tal maratoni läbiviimine kuigi pingutuslik ei olnud. Tagantjärele peetakse isegi väga kahtlaseks, kas Nurmi oleks võitnud. Zabala on ses mõttes ikkagi värskem jooksja ja loomulik u anniga maratoni jaoks, millele Nurmi, kuigi elukooliga saanud jooks, vastu poleks suutnud panna. Zabalat ümbritseb igatahes õigustatud hõlguse oreool.

*

Kuigi Los Angelesi nais-olümpiaatleetide hulgas palju mehelikke naisi leidis, kes seega ka oma naiseliku sharmantsuse kaotanud, viibis mängudel palju suuremal määral iusaid naisi ja Hollywoodi tegelased olid järjest jälgimas naiste võistlusi, et hankida omale parimaid ja ilusamaid neist. Nii viibis neil võistlustel ka Ethel Catherwood, kes muuseas enam miss ei ole, vaid juba mistriss. Oma ilu, mis palju imestust tekitas juba Amsterdamis, pole ta aga kaotanud. Kuid temale on juure siginenud hädaohlike rivaale, eriti ujujate seas. Suurimaks favoriitidiks on ameeriklanna Eleonor Holm. Ka väike rootslanna Ingeborg Sjökvist, austerlannad Ellen Preis ja Mady Epplu on väljapaistvamaid pikast reast ilustest naistest.

*

Omapärane soomlane on odaheitja Matti Järvinen. Tema heited üle 70 m. tunduvat maailmale kohutavateks, kuid vähesed teavad, et mees palju rohkem suudaks, kui tal mõned „vinkad“ küljes poleks. Soomlased ise usuvad, et ta asja juures piisides suudaks kümnevõistlusel vabalt praegusegi maailmarekordi purustada ja peale venna Akki ka

Olympia odavõitja Matti Järvinen.

ameeriklased ületada, kuid... Matti on odaheitja kõige suuremal määral jumala armust. Ta elab väga lodevat elu, ei treeni korralikult, laiskleb palju ja joob ka palju. Ühes väikeses Soome linnakeses kohutas ta publiku sellega, et ei arvestanud sealne spordivälja väikeste mõõtudega ja aurus peaga oda heitma minnes iga viskega üle 68 saavutades spordivälja taga olevale publikule hädaohlikeks muutus, kuna odad saidid just publiku sekka ja vähe ei puudunud sellest, et üks kordnik maa külge poleks naelutatud. Suure vaevaga sai Matti odaheitelt ära meelitada.

Viljandi spordikillud.

Seekord Viljandi jalgpall jäeti veel ootama mõneks ajaks A kl. ukse taha oma B kl. meistritiitliga. Terwise saun spordiklubile tõendas, et A kl. tarvis ikka rohkem vaja mänguostust ja võistlusinge. Viljandi ajakirjanduses peegeldus see matš sellisena, et mehed vahtisid väljal ja kuulsid lõokese ilusat sillerdust, puurivaht tegi oma kongi ees moodsamat plastikantsu ja pärnlased — löid viis kuiva. Selle ajakirjanduse

Kauplemist ja kobamist on kergejõustikuski. Üllatuse tegi Viljandi rekordimees Juku Västriik. Njmelts poiss nagu ei viitsinud treenida, ei õppinud jooksutehnikat selgeks ja lootis vaid oma loomupärase kiire sibamise peale, kuid valgajane Pantalon tegi poisile sisse, millele lisaks juba kodulinlased ähvardasid meistritiitlit röövida, esialgu vähemalt sõnadega. Nij see mujadugi ei võinud minna, parem siis jooksust üldse loo-

on innukamalt asja juures, on jooksumeistrid Pau, Mager, Erg, Kuldkepp ja tõusev heitesuurus Ounap. Noored mujadugi täiel rindel, kuid nende aeg tuleb hiljem. Poiste Spordiljiti ei hiilga nji väga oma tegevusega, poisid nagu oleks ühes oma liiduga skautlikus noorseppade malevas, kuid see ei ole takistuseks. Arusaadavalt meeldib noortele mitmekülgne tegevus, mis suhtes noorseppade maleva rohkem pakub. Pealegi kõik linna spordipoisid on koondunud noorseppade malevasse. Sügisestel pnevatel rühmadevahelistel võistlustel rändkarjale katsetatakse uut paremusmääramise metoodi. Nimelt loetakse igal ajal senise kolme esikoha asemel punkte kümnelts esikohalt, millega tahetakse osavõttu muuta võimalikult massiliseks, täites sellega ühe osagi ülerikkikust massispordi kavast. 3 esikoha lugemisel olj see viga, et võitjad on pea alati ette teada ja teistel poisitel — teades, et nad rühmale punkti tuua ei saa, puudus isu kaasategemiseks. Ühtlasi astub tegevusse maleva spordijstruktorina leitin. Multer, kes on lõpetanud keh. kasv. instiituudi.

Muuga võib veel rahul olla, kuid sportlasi on igavesti ära tüütanud see igavene nariimäng staadioniga, mis linn juba 5 aastat teinud. Rada ei saa ega saa shlakiga katta, hüppekastid on suuri kive täis — liiva asemel — ja plangu asemele tehti välja ümber kallid kuusehekk, mis nüüd armetult kuivab ja hõreneb. Rahvas käib iga kuuse vahelt läbi ja võistluste ajal peaosas publikut vahib üle hekki. Halb, kui linnasid spordist midagi aru ei saa — Soomes niisuguste meestega käiakse küll teisiti vist ümber. Linna spordikomisjon andis loota, et tuleval suvel on asjad korrast, kuid sportlaskond usub igal ajal kõike muud, kuid mitte seda.

OVOMALTINE

on ekstrakt, mis sisaldab kõik linnakse, piima, muna ja kakao väärtuslikumad ollused kergelt seeditaval kujul. Mis tähendus sellel on sportlasele, ei vaja vist erilist seletamist.

Seadral kõikides apteekides ja rohkemkauplustes.

Pealada: A/S «Ephag»
Tallinn: Harju tän. 41 ja
Narva mnt. 42
Tartu: Kõnnapu 1

Dr A. WANDER A-G. BERN, SCHWEIZ

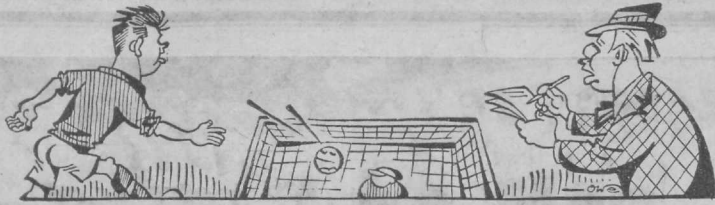
OVOMALTINE terwendab ka Teid!

„kiituse“ peale lubasid mehed juba kõrbesse minna habet kasvatama, kuid kõrbe olj kaugel ja Uueveskil laisklemine läks ka igavaks. Nii et mõne päeva pärast togit jälle palli ja esialgne nohu mõõdus sellega, et Tartu jalgpalliklubi saadeti kaotusega minema. Eks tuleval aastal tule jälle esivõistlused ja A kl. avab ehk oma ukseid siis lahkemalt.

buda (!) — ja naglide asemele tõmbas Juku jalga futisaapad ja hakkas Viljandi jalgpalli au päästma. Üksmeelselt loodeti poisist kogu aja Eesti paremat sprinteri, kuid seks korraks on Viljandis sprinteri koht vaba. Kui kuuluste kohaselt pikamaa meister Martin ka siit lahkub, siis ehk saab uhkelt Järvale ja Pärnule kaotada. Ainsad mehed, kes

TELLIGE VEEL TÄNA

E. SPORDILEHT

Kahe vooru vaheajal.

Kevadvoorul sooritati 2 hat-tricki ja määrati 9 penaltit. Pealtvaatajate ja kassade rekordid jäid Narva. Mida toob sügisvoor?

Asja lõppes vast liiduklassi esivõistluste kevadvoor ja juba läheneval pühapäeval algab sügisene ja seega otsustav heitlus E. M. tiitli eest. Sõna „otsustavat“ vähendab aga suuresti teadmine, et senine meister Sport läheb sügisvoorule eelistatud positsiooniga, kuna saavutanud küllaldase handicapi kolmelt järgnevalt. 10:5 — see vahekorral ei tähenda vähematki hädaohtu Spordile, kui aga jalgpall seekord talle hapuks loteriiks ei ole. Enne aga, kui alustada sügisvoorude lähenevate matshide kirjeldistega, peatume veidi ülevaltliikult ja „ajalukku jäädvustavalt“ kevadvoorul.

Et kevadvoorul löödi 61 väravat ja suuremaks väravaküttiks osutus Spordi internatsionaalne vasaksisemine Laasner 8 väravaga, see kõik on E. Spordilehe veergudel juba varem valgust või õigemini triikimusta näinud. Kuid on paljudi huvitavat statistilist veel juure lisada. Eestkätt: hat-tricke sooritatud esivõistlustel ainult kaks, kusjuures mõlema meisterdajaks oli jällegi Laasner, tulles esimesena toime kohtamisel TJK-ga ja teisega Võitleja vastu. Penaltist määrati kohtunikkude poolt üldse 9, millest sisse löödi väravateks viis, ja sellest kasu saajatena platseerunud selsid — Sport ja Puhkekodu kumbki kahega ja Kalev ühega. Ülejäänud penaltist löödi kaks mõõda ja kaks väravahi pikku. Spordil ebaõnnestus kaks ja TJK-il Puhkekoduga kumbalgi üks.

Suurem osa väravatest löödi juba esimesel poolajal — 34. Võitjatest oli esimesel poolajal kaotuses ainult Sport (Kalevi vastu 0:1), kuna viigiliselt lõppes 6 poolaega. Poolajaga võitis oma lõpliku saatuse vastu ainult Kalev ja seda kahel korral — Puhkekoduga 2:2 ja NTHK-ga 0:1.

Kevadvoorul 15 matshi käis kokku jälgimas 9061 piletiga pealtvaatajat, kusjuures rekordne vaatajaskond oli Sport-NTHK matshil Narvas — 1563 „nina“. Üldse oli Narva pealtvaatajashulgaga esirinnas, sest peale nim. matshi oli veel kahel Narvas peetud matshil ligi 1000 pealtvaatajat: NTHK-Kalev 962 ja NTHK-Võitleja 924. Seega läksid „kõik medalid“ Narvale, kuna järgmiste kohtade au päris Sport-Puhkekodu 879 ja Sport-Kalev 773 isikuga. Kõige väiksema tõmbavusega olid matshid Kalev-Võitleja 134 ja TJK-NTHK 255 vaatajaga. Viimastel juhustel oli rohkem süüdi pühapäevane matshi pidamise aeg, mil publik Tallinnast Piritale oli valgunud. Läbilõikeks langes igale matshile 604 vaatajat, mis lähedane mõõdunud aasta voorule, näitades siiski väikest tõusutendentsi publiku huvis esivõistluste vastu.

Suurim brutto-kassa saavutati jällegi Narvas ja muidugi Sport-NTHK kohtamisel — Kr. 408.90. „Hõbe- ja pronksmedalid“ omandas aga Tallinn kassadega Sport-Kalev — Kr. 307.70 ja Sport-Puhkekodu — Kr. 261.70. Kuigi viimasel matshil ülemisest nähtuna rohkem vaatajad oli, mõjus kassa tugevusele tugevamad pääsmete hinnad. Suuruselt järgmised kassad poolitati Narvas NTHK kohtamisel Võitlejaga ja Kaleviga. Kõige vähem kassa lugemist tundsid tegeliskind mõnu Kalev-Võitleja matshil Tallinnas, kus kassa piirdus ainult Kr. 33.95 (!), jättes seega korraliku puudujäägi. Keskmiselt andis iga matsh kassasse Kr. 167.41.

Suurima ülejäägi jättis Sport-Kalevi kassa — tervelt Kr. 208.18 ja

järgmisena Sport-NTHK oma Kr. 201.62. Kui aga viimasele kasuks kanda Spordi sõidukulud Narva, siis jääb ka rekord puhtastikasust Narvale. Võrdlemisi korraliku ülejäägi andis veel Sport-Puhkekodu Kr. 170.53 ja NTHK-Võitleja Kr. 165.70. Üldse andis 9 matshi ülejäägi kogusummas Kr. 973.92, kuna üks (Puhkekodu-Võitleja) leidis „kuldse keskte“ tasakaalust ja 5 lõppes puudujäägiga kogusummas Kr. 339.05. Kui kevadvoorul võistluste korraldamine oleks antud ühe seltsi korraldusse ja see kõik kulud-tulud õiendanud, oleks puhast teenitud Kr. 634.87, mis kenake summa praegusel rahavaesel ajal.

Ükski selts ei lõpetanud kevadvoorul puudujäägiga, kui mitte kahjuks kanda päevarahad ja muud lisakulud meeskondadele. Huvitav on sealjuures, et ülejäägi suuruse järjestuses selsid peaaegu samaselt platseeruvad, kui palliväljal mänguresultaatidega. Ainult Kalevi ja NTHK-i osad on vahetatud. Nii saame järjestuse: 1. Sport Kr. 168.92. 2. Kalev Kr. 151.25. 3. NTHK Kr. 124.47. 4. Puhkekodu Kr. 73.35. 5. TJK Kr. 16.13. 6. Võitleja Kr. 3.75. Viimase kahe ülejääk on küll õige kokku kuivanud, kuid siiski ülejääk. Üldiselt paistab silma, et suureks päästerõngaks on seltsidele olnud Narvas peetud matshid, kuna Narva matshid Tallinnas eranditult puudujäägiga lõppenud.

Sügisvoorul kohtamised on juba kindlaks määratud ja nendel on oodata uute rekordite püstitamist nii pealtvaatajate arvult kui ka kassalt, kui ainult matshide pidamist liig vihmasele ajale ei venitata. Venitamine on aga meil ju nii lihine ja igati soodustatud. Kohtamised peetakse praeguse kava järele järgmiselt: 21. skp. Sport-Võitleja Narvas, 23. — Puhkekodu-Kalev, 28. — NTHK-Võitleja, 4. sept. TJK-Võitleja Tallinnas ja samal päeval Puhkekodu-NTHK Narvas, 11. — Kalev-Võitleja Narvas ja Sport-NTHK Tallinnas, 12. — TJK-Puhkekodu, 17. Sport-TJK, 18. — Kalev-NTHK Tallinnas, 21. — Puhkekodu-Sport, 25. — Võitleja-Puhkekodu Tallinnas ja NTHK-TJK Narvas ja 2. oktoobril Kalev-Sport. Kuidas platseeruvad selsid peale seda vooru, on suure küsimusmärgi all.

Liiduklassile lähedasel A klassi meistrite voorul on peale Ilmarise-Tervise peetud matshi määratud kohtamised järgmiselt: 21. skp. Tapa SK-Ilmarine Võrus, 28. — Tapa SK-Tervis Tapal, 4. sept. Estonia-Ilmarine Tallinnas, 11. — Estonia-Tapa SK Tapal ja 18. — Estonia-Tervis Pärnus. Võimalik on, et Estonia ka Ilmarisega matshi Võrus peab, kuna ta soov Tervisega otsustavat matshi Tallinna erapooletul väljal pidamiseks vastutulekut ei leidnud.

Spordiäri
Resev-Resel
Tallinn, Toompüestee 19. Tel. 432-19
Soovitab omavalmistatud
spordi- ja võimlemisabinõusid.

Soome-Eesti maavõistluste ootel.

Kas võidame hooaja viienda maavõistluste? Katsevõistlustel rahvusmeeskondade vastu näitas Narva esimesele garnituurile väärrika vastupanu, kuid teisele hävines katastroofiliselt.

Hooaja neljast maavõistlusest on meile päike naeratanud võidu näol vaid esimesel, kus wana riivaal Läti vastu võitis Tallinnas 3:0. Ülejäänud suurootelus on aga kaotatud. Kuigi kolmel kaotusel, korrale 0:3, Rootsil 1:3 ja ka Leedule 0:1, me mõraalselt siiski rahuldatus võitjate ootab terve Eesti viienda kohtamisest ka numbrilist rahuldust. Moraalselt, kuid numbriline võit jääb aasta-raamatutesse ikka filmale meelitawalt. Sellest loomulik, et jalgpalliliit kohtamisest Soomega püüab serweerida nau-ditawa üllatuse, mis rahuldaks pallijanusid ja oleks ühtlasi julgustuseks Balti turniirile.

Soomega seisab kolmapäeval ees kahekordne duell: esimestele garnituuridele Tallinnas ja teistele Helsingis. Wastawalt sellele toodi ka kahe rahvusmeeskonna treeningpartneriks prouintsi wägewam koondis Narva näol, et selle tugewa ühiku kallal rahvusmeeskonnad võiksid tõendada oma löögivõimekust. See õnnestuski neil, kusjuures numbriliselt resultaatid olid 5:3 ja 9:0! Suuresti erinewad rezultatid annawad aga petliku kujutise kahe rahvusmeeskonna võrdlemiseks. Hinnatavamana tundub siiski esimene. Selles kohtamises pani Narwa kõik kaalule, kuid teises tõendas seda, mida mes warem näinud rahvusmeeskonna sõidust Rootsisse, kus tubli maavõistluste järele teisel kohtamisel jätis kadudes vastu wõetud „gawled“. Narwale oli „gawleks“ teise päewa 0:9.

Wõrdjooni tuues kahe rahvusmeeskonna wahel, peab eestkätt uskuma, et esimene garnituur parem oli. Nõrk oli tal waid poolkaitse ja seda ääreltä äärele. Kui hooaja algul Spordi kolmik Jolane-Sisberg-Reinfeldt tööhoogisest ajendamatu ja rahvusmeeskonna parimaks liiniks oli, on nüüd wiktmane ümberistutamistega hooft löödud. Jsegi jarnane mees, nagu Jolane on roopajit wäljas. Ka Sisberg on tagasi läinud. Ainukene, kelle kohta ei tea midagi kindlalt öelda, on Reinfeldt. Ta pole saanud esineda, kuid tundub, et ta siis ka parem peaks olema wastawal kohal seiswast Allman-nist. Wiimane ei olnud juft kuigi hea ja teise meeskonna Saar tundus nii temajst kui ka Jolasejt paremana. Nende ridade kirjutamisel oli alles teadmata rahvusmeeskonna lõplik koosseis, kuid kõigil eeldustel oli oodata ümberpaigutamist poolkaitse, kui mitte wahetamist teise meeskonna Widdow-Kaljo-Saarega.

Eduwõidest oli esimese oma kindlalt parem. Kui hooaja esimeste kohtamiste järele E. Spordilehe wäide Mõttlikust, kui rahvusmees-

konnale wääriliselt mehejt hüüdjaks hääleks kõrbes oli, siis on mees nüüd oma siisu kõige wäärilisemalt tõendanud. Kahe, õigemini weel kolme edurivi parimaks meheks oli aga Luukimi, tehniliselt parima lihwiiga mees. Kastanja woorujeks on ta pealelöögid. Teeb neid palju ja igast positsioonist tõenduda wäide, et Kulgu poijst wõib areneda rahvusmeeskonnale wääriline keskstormaja. Kastanjast wajakala on eduriwi nõrgem. Kaks näib aga röömustawalt tagasi oma täiswormi. — Mees, kellest weel juttu wõiks olla katsetamiseks rahvusmeeskonda, on Narwa inner Ken. Mõlema rahvusmeeskonna kaitsepaarid olid head. Ka Noony rahuldab.

Tallinn 1.—Narwa 5:3.

Esimesel kohtamisel laupäeval mängis Narwa koondis päripurjetel ja tõendas, et ta ainukene konkurent praegusele rahvusmeeskonnale. Resultaati 3:5 esimeselt garnituurilt ei suuda igatahes ükski teine Eesti koondis wälja tingida. Mängu algus oli sealjuures sensatsioonijähwardav, kus Narwa parajal ülekaalul olles 24. pä. Ambose ääresõidust juhtiva värava tegi. Rahvusmeeskonna ainsaks vooruseks oli, et ta sellest väravast ennast liimist lahti ei lasknud lüüa ja nii õnnestusk vastupressil 30. minutil Kastanjalt 20 meetri löögist wiik 1:1 jalule seada. 35. min. lisas Kastanja sellele 2:1 ja 42. min. Mõttlik kauge ja kõrge kaarpalliga 3:1. Teisel poolajal märkis juba 7. min. Kastanja postist 4:1 ja siis oli kord jälle Narval üllatada kahe väravaga. 4:2 tuli Neylt ja 4:3 wä. Sak-kalt juhuliku nurgalöögiga, kus pall otse wörku libises. Enne seda oli aga Mõttlik kaks lähedast shansi mõõda kihutanud. Matshi wiimane värav tuli 38. min., mil Uukkijv katsetas umbes 25-meetrilise löögiga, mis ka madalalt nurka keris. — Üldiselt näis, et Narwa selle matshiga näitas oma wõimete tipu, kuna rahvusmeeskond rohkem wõiks suuta.

Tallinn 2.—Narwa 9:0!

Et Narwa esimese mänguga kogu oma sisu maha lasi käja, seda tõendas ta tututu kohtamine pühapäeva lõunal teise garnituuriga. Au andmata ei saa aga sealjuures jätta ka teisele garnituurile, kes kogu püüdlikkuse rakendas esimesest meeskonnast parema resultaadi wäljatingimiseks. 9:0 tuli sealjuures siiski liialt kergelt. Suur süü väravatesajul oli ka Narwa väravawahtidel. Üldse näib Narvale väravawahtide küsimus õr-nemaks külljeks olevat, mis palju pidurdab ka NTHK resultaate. Narwa hävines 0:9 (0:4), kusjuures väravad langesid järjestuses: Kuremaa, Kuremaa, Kuuskler, Sijmonson, Kuremaa, Kuuskler, Kuuskler, Tshutshe-lov ja Valdov.

Eesti-Soome B maavõistlust sõidab TSK toetusel jälgima „Vaba Maa“ toimetaja hra Tajoste.

Haapsalu-Kuresaare 5:1.

Jalgpalli liidu rändkarika peale Haapsalu-Kuresaare-Paliskil linnade wahelisel jalgpallivõistlustel oli tänawune esimene võistlus 7. skp. Kuresaares mõõdunud Haapsalu wõitja Haapsalu ning Kuresaare wahel.

Wõistluste wõitis ülekaalukalt Haapsalu 5:1 (2:0) — wäravate wahel ei näitagi seda selget ülekaalu mis Haapsalul oli — kogu wõistluste aja oli pall peamiselt mängus Kuresaare wärawa all.

Karika tänawuseks lõplikuks wõitmiseks seisab Haapsalul ees wõistlus 28. skp. Paltsikiga.

Haapsalu j. j. „Läänela“ on asunud hoogsalt ka jalgpalli elule Haapsalus hinge siisse puhuma. On muretsetud meeskonnale warustusi ja mõnitud kokkuleppeid ümbruskonna meeskondadega wõistluste pidamiseks. Tulewal juwel „Läänela“ kindlasti wõistleb kaasa üleriiklistel ringkondade wõistlustel.

Jalgpall, roosid, kurgid ...

(Ääremärkusi Tartust ja Võrust.)

Möödunud on ringkondade vahelised elektriseeritud pingelisemad matšid n. n. jalgpalli „madajmaade“, juba kujunenud resultaadid, kellele jätnud seedita kibeduse sappi, kellele andnud hellitatud lootuse ivakesi edasiründamisel A klassi ja kas või edasi.

Milliseid juhuseid ja elamusi küll välja ei meelita jalgpall, mis meil kujunemas ja kujunenudki teatavas mõttes rahvusspordiks. Et piiritleda ligemalt Tartu-Võru „pallispordi“ avaldusi sõnaliselt — ja piltlikultki taas püüan sünnitada ridu, missugused ehk suudaksid anda seda, mis kuuluksid pealkirja raamidesse.

Tartu-Võru jalgpalli nivood on k. o. hooajal tasemelt samaväärsed. Kui eelmisel aastal Tartu jalgpall oli kaugelt alla väikesest naabrist, siis nüüd ma ei tea, missugune moodus oleks õiglasem k. o. aasta samaväärsuse kindlamaks tõenduseks. Igatahes võimalikkuses on ainult kaks viisi. Kas on Tartu tublisti ligindunud varemagaade kuulsusele (muidugi Olümpia arvel), või on naaber „aljakäimas“. Emba-kumba, võib mõelda nii ja naa. See oleks siis „klassist“ kui rääkida tasemest. Hoopis ringkaugelt erineb aga naaberlinnade publiku maitseid ja kaasaelamised, samuti meeskondade esinemised. Kui Tartu oma 50–60 tuhande elaniku peale jaotab heal juhul sada või kogemata 300 pallentusiast, siis väike Võru annab 5000 võrukese juures ette alati 400 paari silmi, pluss poisikeste müüri ümber staadioni, mille pa = 110 × 75 m. Eri-nevad ka meeskondade esinemised, võrulased temperamentsed, sitked, tartlased rahulikamad ja üksikõiksemad. Lisaks mõningajd jooni Võru publiku kaasaelamistest, headel päevadel.

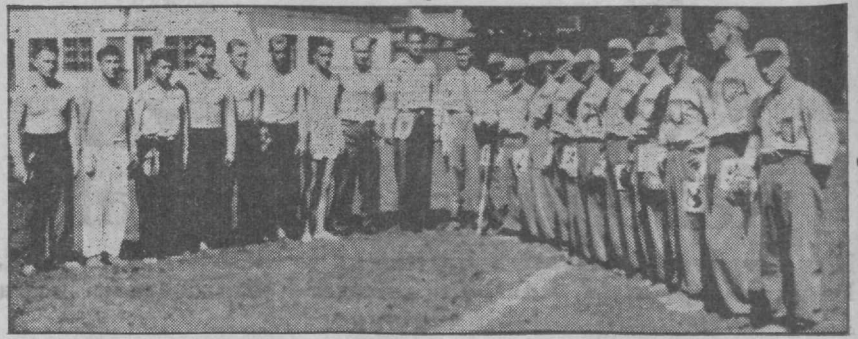
Võru, väiksem L.-Eesti provintsi- linn on suuteline sammu pidamises ka kultuurinähetele (mis teisel küll väga värskeks uudiseks ei ole), ja oskab mõnikord üllatada tuumemat. Kui eelmisel aastal juutide üksteist-kümmend, Riia Hakoahi värvides, tulid Võru, et tumestada ilmarislaste võitmatuse oreeoli taas võrulastest peaaegu kõik elujõulised tulid vaa- tama ja jälgima ristjusuliste-uskuma- tute pallilähingut. Jumal oli aga õn- nistanud võrukesi ja välja valangu- ga taevast ning spordivälj oli vägagi pehme, peegelduvate laikudega. Tem- peramentsed küllalised hallooga poris, jooksid „tühjaks“ oma väljamaalas- liku-pealinnaalju jõu- ja ilumängu ressursid ja kaotasid 2:1, järgneval päeval n. n. linnadevõistlus „Võru- Riia (ilus lugeda, eks?) oli mees- kondadele raske heitlus „poris“ ja andis tulemuseks viigi, skooriga 1:1. Taas esmakordselt ilmes võrulaste pallihuviliste „võrulikkus“, südame- jkus ning Võru jalgpalli ajajukku ker- kisid veripunased roosid.

No jaa, päris uhke oli otse sü- dame kohal kanda lõhnavaid õisi ja teadmatult tsipake vassakut õlga ees hoida, kogu selle mõtte auto- riiks oli keegi Võru õrnemsoost, nii et daam.

Ega too esimene rooside andmine jäänud viimaseks nagu kartsin, tä- navu kui Tartu palitsuusad-klubilased ilmusid teistkordselt külla Ilmarisele, et mängida A klassi tsüklis, taas kül- laline pidj kodumängijatele kapi- tuleerima 7:2 ning küllap tähenda- tud resultaat oli põhjuseks, et Ilma- rine sai jälle roose. Ent ega selle- pärast või seda kõike võtta mingi- suguse tunnustatud tõena — teorian- na, et keegi (muidugi daamidest) toogu ainult roosid triibüünile ja siis on vastasel klõppisaamine „sicher“. Ei soovitaks sellist riskatsiooni, kuid uskumatule-jonnakatele julge keelata ka. Oige! Ilmarine sai roose, A klas- sis edasiründamise diplomigi, ehkki Pärnu Tervis tõttas kohe kommat panema, märkides oma kontosse 2:1. Tartia ed-klubilased ebaõnnestunud debüüdil said aga seitse palli võ- ru (nagu seitse tähte taevasele), selle seitsmel ootamatul pävi- sid juurde kodumaaalastest pallimeeste

kibedaid arvanguid, pluss ka see veel, et võeti A klassi kuuluvuse au-pa- berikult ja tunnustati automaatselt B klassi suuruste vääriliseks. Loomu- lik, et selline pikk rida ebaeeldi- vusi nõudis kas või osalist, moraal- set rahuldust, vastukaaluna. Et ko- gu see Võru „keerdkäik“ oli enam- vähem kaotuselt ette ennustatav ja teada, arvuliselt küll mitte, siis kaua- aegne klubi „president“ ja põline vasakäär, vanemherra Reddel (kirju- tatakse ka ühe d-ga), juba enne Tartust väljasõitu oma suurepärase produktide arvel igale mehele (oli ka preilnaid) vabal käel andis roose, mitmevärvilisi ja küllap vist ületrum- pamise mõttes lisandusena värskeid hüglu pikki kurke. Viimased maitse- rid sama hästi nagu lõhnasid roosid. Muidugi oli ka see rooside andmine ajalooliselt tähtis, klubi paratamatu langemine B klassi nõudis väikest pidulikkust.

Üldkokkuvõttes! Ilmarine võitis ja sai roose. Klubi kaotas, sai roose ja kurke. Tja! Kurgid, roosid ja jalgpall või ümberpöördu, nagu soo- vite: Hy L.

Eesti esivõistlused pesapallis

algasid pühapäeval Kalevi ja Põhja malevkonna vahelise matšiga. Võitis esimene 3:0, kusjuures peale nelja vahetust seis veel 0:0 oli. Võistlused peetakse turniiri süsteemis.

Pildil: vasakul Kalevi ja paremal Põhja malevkonna meeskond. Kahe meeskonna vahel keh. kasv, dir. R. MAST.

Schmidt jälle kõrgust 1.85.

Laupäeva õhtul korraldas Terwise kergejõustiku osakond õhtumiitingu outfideri Erna Seppa osavõtul. Startimaid sportlasi kogus äärmiselt vähe, kuid tagajärjed tulid üle ootuste suu- repärase. Geit Schmidt tegi traditsioo- niliselt Pärnu hüppekohal kõrguses 1.85 ja jeda nimelt eimesel katjel,

kuna 1.90-st jäi seekord jällegi veidi puudu. Sama mainimismäärne on J. Lauri, Sindi Kalju, 300 m. Jaamutis 37,6 ja A. Kleini, Waprus, eriti suu- repärane tagajärg 8.316,5 m. pooletun- ni jooksus. Teatejooksus üllatas Ter- wise meeskond rohkem kui üldse oodata võis 4×200 m., kus purusta- ti Wapruše nimel kolm aastat pü- finud rekord ja jeda 4,4 sek. võrra, kusjuures iga jooksja keskmine aeg tuli 24,5 ja jeda weelgi ebaõnnes- tunud teate üleandmistele juures — paremal õnnel ja jooksul võib weel oodata tugewama konkurentsi juures Eesti rekordi ületamist. Raskusheites tegi maadleja-tõstja-ujuja ning nüüd kergejõustiklajana E. Põntson, Terwis, 14.70 ja jedagi ühe käega heites — Eesti rekordi ületamine tundub vaid päevade küsimusena. Otse piinlik oli jälgida naiste mõnemeetrilise oda- heiteid, mil saagei ei suudetud odale õiget lendugi, mil „saba“ suudles wa- rem maad ehitaja asemel. Selle aga tajus temperamentne 200 m. jooks- une rekordiga. Rattasõidus oli konkua- rentjitu Erna Sepp oma jünnilinna staadioni olematu melodroomil ja te- gew ainfa pärnlasefti startivale neiu- le 1½ ringi „jisse“. Üldiselt jättis nii mõ- nigi aji soowida, kuid jelle tajus rida maakonna rekordeid.

Tehnilised tulemused:

300 m. 1. J. Laur, Sindi Kalju 37,6, uus Pärnumaa rekord; 2. S. Kuus, Saksa spordiselts 38,9; 3. G. Beck- mann, Saksa spordiselts. Pooletun- ni jooks: 1. A. Klein, Waprus, 8316,5 m., uus Pärnumaa rekord. 4×200 m. teatejooksus: 1. Terwis, koosseisus: Kongas, Lunter, Kiwi ja Kerjan aja- ga 1.38,0, uus Pärnumaa rekord; 2. Kombineeritud meeskond 1.41,0. Kõr- gushüpe: 1. G. Schmidt, Saksa spordi- selts 1.85; 2. A. Kongas, Terwis 1.70; 3. L. Matskin, Waprus 1.55. Kolmikshüpe: 1. A. Kongas 12.57; 2. L. Matskin 12.54. Kettaheide: 1. K. Kerjan, Terwis 35.57; 2. G. Schmidt 35.10; 3. J. Kiwi, Terwis 34.72. Ras- kusheide: 1. E. Põntson, Terwis 14.70; 2. J. Laos, Terwis 11.02.

Naistele:

200 m.: 1. Laabrik, Waprus 2,97, uus Pärnumaa rekord; 2. Anwelt, Waprus 30,8; 3. Klein, Waprus 32,4. Odahei- de: 1. E. Sepp, Tall. Sport 20.40; 2. Anwelt 19.30, uus Pärnumaa re- kord.

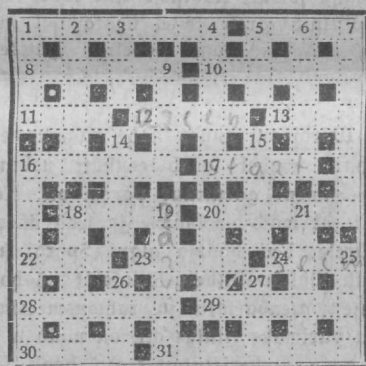
3 km. rattasõit: 1. E. Sepp, Tall. Sport 6.07,8; 2. Sijes, Waprus 7.44,8.

Väljaandja: Eesti Spordi Keskliit. Pea- ja vastutav toimetaja:

A. Mändvere. Tegev toimetaja: A. Adorf. „ESTOTROKK“, Tallinn, S. Karja 8.

MUST KASS
SPORTLASED!
Lõbusaim koosviibimisekoht
Kabaree - Dancing - Restoraan-Baar
Igal õhtul muusika ja kabaree.

Hindmõistatus.

Põikread: 1. Ljuduklassi meeskond. 5. Ilma parim kolmikhüppaja. 8. Üle- treeningu tulemus. 10. Indiaanlasku- guharu liige. 11. Rahvusmeeskonna kandidaat. 12. Võistlusväli. 13. Ljuku- klassi jalgpallimees. 16. Situaatsioon. 17. Algus. 18. Maitsev. 20. Brasiilia jooksja olümpiaadil. 22. Hotell Tal- linnas. 23. Tuntuim spordiselts. 24. Naaberrigi parlament. 28. Tubaka- vabrik. 29. Poliitiline rühmitus. 30. Jõgi Kesk-Euroopas. 31. Lugupida- misega.

Püstread: 1. Eesti maadleja. 2. Vi- gastatu. 3. Mehe nimi. 4. Täitub har- va. 5. Vanaaegse sõjariista osa. 6. Naiste huvi objekt. 7. Soome ajaleht. 9. Ühe spordiharu abinõud. 14. Jõgi Venes. 15. Eesti elukutseline maad- leja. 16. Tähtsaim sportiline sündmus. 18. Raske spordiharu. 19. Soome oda- viskaja. 20. Soome jooksutäht. 21. Eriti kena. 25. Naistegejane Argosõi- dust. 26. Mast kaardimängus. 27. En- disse Soome sportlase eesnimi.

Lahendused saata kuni 19. aug. s. a. toimetuse nimele Tallinn, post- kast 70.

Oigete lahenduste saatjate vahel loositakse: 2 eks. „Kehaku tuuri aas- taraamat“ nr. 6.

Tellige ja lugege Eesti Spordilehte!

Igapäev saab nalja

„Anna, ma viskan ka seda võipüti kaant!“

Pusilas peetakse spordiselt Heit- leja avamisvõistlusi. Pealtvaatajate hulgas Mühaka Madis näeb esma- kordselt sellist hullamist. Eriti huvi- tab teda kettaheide. „Anna, ma vi- ristan ka seda võipüti kaant!“ hüüab ta omakülla poisile, kes parajasti asub heiteringi. Võistluste lõpul saabki Ma- dis ketta oma pikku ja lammutab suure halleoga — 36.48! Siis aga kokkub värske täht: sellel „võipüti- kaanel“ on ju koguni raudvitsad ääres ja järgmised heited rikuvad vaevu 20 piiri.

ESTO
TALLINN, Pikkt. 47
Tel. 444-22.
Soovitab kõigile hooaja jooksul:
Parimaid tennisreketeid,
kergejõustiku abinõusid ja jalgpalli tarbeid